

Underbilag.

De kommanderende Generaler i 1ste
og 2det Generalkommandodistrikt.

København, den 19. Marts 1922.

Til Krigsministeriet.

Ved Skrivelse A. 1403 af 16. ds. har Krigsministeriet paalagt os at udtale os i Anledning af, at det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om Bortfald af de ordinære Indkaldelser til fortsat Øvelse og af Afholdelse af Kantonnementsøvelser m. m. i indeværende Aar har ønsket en Erklæring om, hvorvidt det kan anses for forsvarligt, om der fremtidig foretages saadanne Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser. Vi skal i den Anledning udtale følgende:

De aarlige Indkaldelser om Efteraaret og dermed følgende Lejr- og Kantonnementsøvelser har deres store Betydning dels derved, at de danner et nødvendigt Supplement til de værnepligtiges Uddannelse ved saa at sige at sætte Kronen paa denne, idet de herunder sammenarbejdes i Afdelinger og større Led og tillige øves i Samvirken med de andre Vaabenarter, dels derved, at der alene under disse Øvelser findes Lejlighed til at indøve Førerne i Føring af Afdelinger af nogenlunde krigsmæssig Størrelse og i Føring af større Led og af Styrker, sammensat af de forskellige Vaaben. Nødvendigheden — i begge de nævnte Henseender — af en saadan Uddannelse er overalt erkendt af Hensyn til Hærens Anvendelse under alvorlige Forhold.

Den Forringelse af Hærens Krigsdygtighed, der gennem flere Aars Bortfald af de omhandlede Øvelser har fundet Sted, undrager sig i Fredstid Kontrol for det værnepligtige Mandskabs Vedkommende, men at den er til Stede, og at den forværres, jo længere Tid der hengaar, inden Øvelserne genoptages, er uomtvisteligt. For det faste Personales Vedkommende har vi kunnet overbevise os om, at der har fundet en Tilbagegang Sted med Hensyn til dets Rutine i Førervirksomheden, og for dem, der i disse Aar er rykket op paa højere Pladser, har der ganske manglet Lejlighed til at udøve denne Virksomhed i deres nye Stillinger; endvidere bliver det under disse Forhold mere og mere vanskeligt at danne sig et bestemt og begrundet Skøn over den enkeltes Evner og Egenskaber som Fører i Marken og dermed over hans Anvendelighed i en højere Stilling.

Vi maa derfor meget beklage, at man endnu i Aar agter at foretage saadanne Afvigelser fra Hærloven, at Efteraarets større Øvelser umuliggøres, og vi maa holde det for uforsvarligt, om man yderligere i de kommende Aar vilde skride til lignende Afvigelser.

Wolff.

Lembcke.